

Uredništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravištvo:
Schillerjeva cesta šte. 8.
Naročnina znaša za avstro-
ogerske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrletno . . . K 6.00
mesečno . . . K 2.10
Za **Nemčijo:**
celoletno . . . K 28.—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas (insete)** se
plačuje od četrstopenjske
petit vrste po 12 h, za
večkrat natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 253.

Telefonska številka 65.

Celje, v ponedeljek, 7. novembra 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.

Železniške zveze z Dalmacijo ne bo.

Opeharjeni slovenski klerikalci.

V soboto, dne 29. oktobra je izjavil ministerski predsedn. Bienenrth v delegacijskem odseku za zunanje in bosan. zadeve sledeče glede takozvane dalmatinske železnice: »Ogrska vlada se ni nikoli izgovarjala, da ni njena dolžnost zgraditi onih prog železniške zveze (Kranjskega) z Dalmacijo, ki bi tekla po ogrskem ozemlju. Nasprotno, ona je to dolžnost ponovno izrecno priznala, a je ni mogla navzlic pogostemu opominjanju z avstrijske strani iz financijelnih in drugih ozirov izpolniti. Sedaj so se tudi pojavili proti načrtu liške železnice pomisleki glede gradnje in prometa; povdarjalo se je, da bi morala ta proga teči preko dvoje visokih pogorij (Kapele in Velebit) in sploh preko zelo suhega Krasa, kar bi povzročalo visoke režije za gradnjo in promet. Zategadelj nameravate sedaj obe vladi uresničiti že poprej ventiliran projekt, namreč železnico po Unski dolini... Premišljuje se tudi o železniški zvezi iz Rudolfovega čez Metliko in Karlovac in o zvezi Ogulina z Bihačem... Ali temu načrtu nasprotujejo gotove financijelne in tehnične težave... Ali z drugimi besedami: avstrijska vlada je na ljubo ogrski skoraj popolnoma opustila načrt liške železnice, ki bi zvezala Avstrijo in specijelno Kranjsko čez Karlovac in Ogulin z Dalmacijo.

O tej dalmatinski železnici se je pri nas zlasti l. 1907, ko so tudi slov. klerikalci pomagali avstrijski vladi iz zadreg pri sklepanju pogodbe z Ogrsko, jako veliko govorilo. Ko smo naprednjaki na Štajerskem opravičeno grajali to stališče klerikalcev in očitali našim črnim prijateljem, da so zlasti hudo udarili našo vinorejo, so vpili kranjski klerikalci na nas, da bo dežela kranjska od te železnice neizmerno veliko pridobila, naši štajerski klerikalci pa so svojim volilcem v Slov. goricah in po Sotelski dolini skrivnostno namigavali, češ, če pride do železniške zveze z Dalmacijo, tudi vam ne bo trebalo dolgo čakati na toliko zaželeno vzhodnještaj. transversalsko železnico, to bo šlo vse kakor po vrvi. In verni volilci so pozabili na svojo škodo pri vinu in živini in čakali, kadaj jim blagoslovljeni gospodje izposlušajo železnico... Toda z Bienenrthovimi besedami je padlo vse v vodo, razun različnih strankarskih in osebnih profitov, katere so pa vtaknili v žep za svoje glasovanje v prid nagodbi naši klerikalni politični kolovodje... Ne bomo se zelo motili, ako trdimo, da je značajni šljivar Šuklje že vohal pečenko in odložil zato belokranjski mandat; sedanji novoizvoljeni Jarec pa seveda ne bo, vsaj, kar se tiče Bele Krajine, ničesar kriv...

Kapitulacija glede liške železnice pa znači tudi grdo blamažo za avstrijsko vlado. Naj bi si upal

Khuen kaj tacega povedati v ogrskih delegacijah! Pri nas pa se je uprl vladini nameri edini poročevalec dr. M. Ploj: odsekovo poročilo pravi, da se je toplo zavzel za belokranjsko železnico, toda večina odseka je prikimala ministerskemu predsedniku. G. dr. Šusteršič je pa ostal doma v zapečku, ko bi moral v tem važnem odseku zagovarjati liško in belokranjsko železnico; gospod ni hotel postati vladi neprijeten — interesi Kranjske in posebno še belokranjskih volilcev, katere so klerikalci še pred par tedni ogoljufali za en mandat, so mu popolnoma vsejedno. Žalostno poglavje iz našega političnega življenja, ponovna sramotna kapitulacija slovenskih klerikalcev pred slabotno Bienenrthovo vlado! Bienenrth ima korajžo proti Čehom in Slovencem — a napram madžarskim čifutom in baronom mu žalostno zleze srce v hlače! Med Nemci se trudi za stvar vzbuditi zanimanje drž. posl. Markhl. Čudno je, da »Slovenec« o stvari tako trdovratno molči! Da še več: v sobotni številki napada nad vse prostaško dr. Ploja, edinega zagovornika belokranjske železnice! To stavi ravnanje klerikalcev in Šu steršiča v tem lepšo luč...

K boju za slovensko šolo v Ciršaku.

Ciršak je najbolj severna slovenska občina na Sp. Štajerju. Broji po zadnjem ljudskem štetju 528 prebivalcev, med njimi 495 Slovencev in 31 Nemcev. Torej je trditev nemškega časopisja, da gre tu kaj za veliko nemško manjšino, prazna fabula. Ne motimo se, ako stavimo še te Nemce, bolje rečeno, nemškutarje na račun nemške tovarne za obdelovanje lesa, ki je privabila v že tisočletje do cela slovenski kraj nekaj Nemcev in ustvarila iz od tovarne odvisnih Slovencev nekaj običajnih nemškutarjev. Ali kraj je po svoji legi ob Muri slovenska postojanka, zato so ga Nemci sklenili ponemčiti; za tistih 31, reci in piši enaintrideset Nemcev in nemškutarjev, ki nimajo vsi skupaj pet otrok obiskujočih šolo, je postavil bojda Schulverein lastno šolo. No, med nami in Nemci, ki poznajo razmere, ve vsak otrok, da se gre le za zavod, kateri zasleduje ponemčujoče tendence.

Za šolo se je prezidalo neko poslopje in te dni bi imel začeti v njem bivši nemškutarski nadučitelj v Jarenini, Breznik, pouk. Mož se je na svoja stara leta vdinjal za Schulvereinov groše tujcem v službo. Deželni šolski svet pa še ni dal dovoljenja, da se sme rabiti za šolo in slovenski župan Hauc je kratkomalo šolo zaprl. Ker se je s slovenske strani dovolj podučilo občane, kaj hočejo doseči Nemci s svojo šolo, je došlo k pouku le celih 7, beri in piši sedem otrok. Da bi zakrili svojo blamažo, pišejo sedaj Nemci in nemškutarji po časopisju, da so Slovenci s silo odganjali deco od nemške

šole! Nemškutarji hočejo sedaj zaradi postopanja župana Hauca, ki ni bilo ničesar drugega kot to kar Nemci z dovoljenjem vlade nepravilno prakticirajo napram Čehom na Dunaju, napraviti velikansko afero. Graški in mariborski listi vpijejo po policiji in orožništvu. Ne dvomimo, da isto ni potrebno, ali gotove renegatske hijene bi rade videle kri in razdražile slovensko prebivalstvo do skrajnosti. Eno je gotovo: svojega cilja Nemci na ta način ne bodo dosegli! Kajti vsaka sila rodi protisilo in iz Ciršaka se bo razlegel klic na boj proti nemškimi šolam tudi v druge, narodno doslej še zaspale občine! V Ciršaku bodo sicer Nemci imeli svojo šolo — grof Stürgkh je že posredoval pri štaj. dež. šol. svetu — ali obikana ne bode in njihovo nasilstvo proti slov. prebivalstvu bode rodilo svoje sadove! Kajti tako daleč še vendar nismo, da bi orožniki tirali našo deco v nemške šole!

Dogodki v Ciršaku nas uče, kako važno je obmejno šolstvo in kako intenzivno se moramo brigati zanj. Naj se zatorej kesajo in poboljšajo tisti, ki se niso niti najmanj uprli nameščenju nemškutarja Dreflaka za šolskega nadzornika v našem političnem okraju! Dogodki v Ciršaku nas uče, da bode treba krepiti našo mejo denarno in umstveno — in ali ne bode ta naloga pretežka za naše slabe gospodarske sile, ako se bomo cepili in ako bodo klerikalci gnali do zadnjega svoje razdiralno delo v narodni obrambi? Razmere same govore za skupnost — naj slišijo ta glas v Mariboru in Ljubljani! Od poslancev Robiča in Roškarja pa zahtevamo v ciršaški aferi agilnost kakor jo je pokazal vsenemški Malik! Oba sedaj v Ciršak, da se brani ljudstvo pred izgradbi pri-vandrancev in varuje pred nasiljem oblasti!

Politična kronika.

POLOŽAJ PRI ČEŠKO-NEMŠKIH SPRAVNIH KONFERENCAH.

Sedaj se o situaciji spravnih pogajanj na obeh straneh, na češki in nemški, dokaj ugodnejše in mirnejše sodi. Posvetovanje neoficijalnega redakcijskega komiteja je včeraj dokončalo obravnave o kompromisnih predlogih glede spremembe deželnega reda, pri katerih se je dosegel obojestranski popolni sporazum. Glede narodnostnega ključa za nastavlence deželnih uradov so Čehi predlagali narodnostni ključ pripoznali, vendar pa le pod tem pogojem, da ostanejo vsi dosedanji uradniki na svojih mestih. Nemci so se s to zahtevo zadovoljili in ji pritrdili. Od nemške strani se zahteva, da naj se, ker vsled kratkega časa ne bo mogoče doseči glede celega kompleksa spornih točk kompromisa, izvoli po-

LISTEK.

Tast Kondelik in zet Vejvara.

7

Češki spisal Ignát Herrmann. — Poslovenil Stanko Svetina.

Danes je prvič začutil, da je suženj neovrgljive in neubranljive dolžnosti in ko je mislil na to dolžnost, je gledal kakor v veliko nedogledno daljo. Celo življenje bo tak suženj. No, seveda, pride mu tudi doba odpočitka — toda takrat bo že star in na vsezadnje morda betežen gospod.

Slednjič je prestopil prag starodavnega portala mestne hiše, koraakl mimo brkatega magistratnega vratarja, na katerega resnem in čmernem obrazu je bil kakor razlit ves ta uradni strogi red, in je izginil v temnem hodniku in potem v neko pisarno, v katerem je toliko posameznih kolesec tega velikega uradnega aparata.

Nekoliko teh ur je slednjič minilo in Vejvara je hitel domov. Res, lepo je to tam gori pri njih v Čelakovskega ulici — toda daleč, daleč! Vejvara je skočil pri Špinkih na električni voz. Čim bolj se je bližal domu, tem bolj je bil nestrpen. Slednjič Nusejske stopnice — zadnja postaja. Toda ima še vseeno tristo korakov do doma in pa dve nadstropji.

Brez sape se je vstavil pri vratih in je zazvonil.

In glej, tu je nova slika! Odprla mu je Pepica, vsa razpaljena od kuhe — in Vejvari se je zdelo, da

ni to več Pepica od predvčerajšnjega dne, da, niti od danes zjutraj. Tu je stala pred njim prava gospodinja v beli čepici, svetlem županu, in na prstih, na rokah, da, tudi na malih laktih so bili sledovi moke.

»Dušica«, je azklical Vejvara po odkritosrčnem poljubu, »ti si se vsa spremenila! In kaj dobrega nama kuhaš?«

Slekel je suknjo in je hitel naravnost za Pepico v kuhinjo.

»Izgubi se odtod!« ga je izganjala norčavo ženica. »Tu nimaš nič opraviti, samo kadar boš zopet kuhal mleko. Pojdi lepo v sobo in glej tam gratulacije. Pismonoša jih je prinesel celo naročje.«

Kmalu pa je prišla za njim s skledo juhe in je nalila na krožnika.

»Tako, gospod soprog! Blagovolite začeti! Ako vam je ljubo, zatisnite oči, pridejo še slabše stvari!«

Toda juha je bila izvrstna, prav taka, kakršno je kuhala mamica Kondelikova. Potem je prinesla Pepica meso s hrenom in po mesu skledico nudljev, potresenih s fino nstrganim parmezanskim sirom.

»Mislim, Fran, da ti je po volji nekoliko navadnejši obed po teh včerajšnjih in predvčerajšnjih pečenkah. Moraš prebaviti!«

»Izvrstno, ženica moja, izvrstno!« je hvalil ves vesel Vejvara. »Zadela si ravno to, kar mi diši. In sedaj prisedi slednjič k meni...«

S čašico črne kave je bil končan obed in Pepica je takoj pripravljala malico. Čakala sta goste — očeta Vejvarovega in sestro njegovo Tončiko, ki vendar »tudi morajo obiskati mlado domačijo. Odtod bosta šla naravnost na kolodvor,

mlada zakonska ju bodeta spremila. Vejvara si je sprosil za to popoldne dovoljenje glede pisarne.

Kmalu nato je prihitela Katinka od mamice Kondelikove, da bi mladi gospej pomagala. Potem je prišel tudi oče Vejvara s Tončiko.

Stari gospod je resno in natanko pregledal sinovo stanovanje in njegov obraz je kazal popolno zadovoljnost — da, kaj zadovoljnost: tupatam tudi osuplost. Marsikaj se mu je zdelo elegantno in gizdavo, s čemur je bila oprava mladih zakonskih opremljena.

»Drugi časi, druge šege, dragi fant«, je govoril resno. »Midva z materjo sva začela skromneje — in vem, da ostane tako do smrti. Seveda Tončika tukajle bo že zahtevala kaj drugega, toda tako, ljubo dekle, kakor je to tu pri Franu in Pepici — po takih stvareh pa si ne delaj skomin.

Tončika je vedela, da ne bo njena nova domačija taka, kakor ta, tega bi pri njih na deželi niti ne spravili skupaj in skoraj se je prikradalo v njeno dušo nekaj kakor mala zavist. To pa samo trenutno. Tudi ona bo srečna, čeprav bo pri njih vse bolj priprosto. Razume se, da mora biti v Pragi drugače in drugače na deželi.

Predno so odšli, je oče Vejvara poslednjikrat šel v spalnico, vzel je iz suknje majhen, črn križ, z alabastrovim telesom Križanega in ga je postavil na marmornato desko mizice med oknom.

Ob pol petih sta se poslovila Vejvarova s svojima gostoma na kolodvoru kar najprisrčnejše in koro otožna sta se vračala nazaj v mesto. To razpoloženje pa je vsled uličnega hruma kmalu minulo.

sebna parlamentarna komisija, ki bo zborovala in obravnavala tudi v času, ko bo češki deželni zbor odgojen. Čehi pa zahtevajo, da naj se obenem dovoli vsaj za eno leto doklada na pivo.

POLITIČNE NOVICE IZ HRVAŠKEGA.

Konference, katere je imel te dni ban s poslanci vladne stranke, so pokazale, da bo najbrže mogoče doseči sporazum s koalicijo in s tem večino v hrvatskem saboru. Vladna stranka je namreč oficijelno proglasila, da se zavzema za edinost Hrvatov s Srbi — in s tem med drugim poravnala pot koaliciji do vladne večine. — Zagrebški listi poročajo o zanimivih osebnih spremembah v hrvaški vladi. Ker sekcijška načelnika Aranicki in Amruš odstopita, pride bojda na mesto prvega kot justični šef dr. Avakumović, na mesto drugega dr. Neumann iz Osjeka. Grof Kulmer pride za velikega župana v Varaždin, bivši notar dr. Arnold za velikega župana v Zagreb, dr. Pinterović pa bo izvoljen za župana v Osjeku.

Štajerske novice.

Zvišanje tarifov pri Južni železnici. Mi smo že javili, da misli vlada dovoliti Južni žel. pod gotovimi pogoji 7% zvišanje tovarnih tarifov do 1. 1917 — torej bi imeli letos zvišane tarife na Južni železnici v veljavi še sedem let. O tem se nam iz Dunaja natančneje sledeče poroča: Južna železnica bode svoje sedaj zvišane tarife tako spremenila, da bodo za več važnih predmetov enaki tarifom na državni železnici. In sicer pride tu v prvi vrsti brzovozno blago vpoštev. Sem spadajo: jajca, surovo maslo, meso, mleko, zelenjava, perutnina. Popolnoma pa se bode opustilo 7% zvišanje pri tovarninah za pivo in vino. Znižala se bode nadalje tovarnina za umetna gnojila in steklo. — Ne vemo, če bodo ti cukrčki zadoštovali, ako bodo državni poslanci iz dežel, ležečih ob Južni železnici le malo energični. Človek se čudi predrznosti naše ljube vlade in pa Južne železnice, da si upata navzlic izrecnim sklepom raznih deželnih zborov, trgovsko-obrtnih zbornic itd. kar tako na tihem in samolastno sklepati o tako važnih gospodarskih zadevah kakor je stalno zvišanje tovarnin na že itak v tem oziru dragi Južni železnici!

v Zvišanje tarifov pri Južni železnici. „N. W. Tagbl.“ poroča, da zahteva železniško ministerstvo, naj se živila, piyo, vino in steklo stalno oprostijo 7% zvišanja na tovarnino.

a Proti zvišanju tarifov na Južni železnici se vrši v redutni dvorani v Gradcu dne 13. nov. ob 10. uri dop. veliko protestno zborovanje. — Graški župan dr. Graf je povabil na udeležbo vse mestne in tržke občine iz Štajerske, Kranjske in Koroške, ki leže ob J. žel.

Gospodarsko-politično društvo za šmarsko-rogaško-kojzanski okraj. Včeraj se je ob navzočnosti zaupnikov iz teh okrajev na shodu v Mestinju sklenila ustanovitev gori imenovanega društva. O ciljih in nalogah društva je razpravljaj obširno urednik Spindler iz Celja. Izvolil se je pripravljalni odbor.

v Iz Celja. V soboto ob 8. uri zvečer je umrl upokojeni profesor veronauka na državni gimnaziji v Celju, ckr. šolski svetnik in duhovni svetovalec Ivan Krušič, star 77 let. Pogreb se vrši

jutri, v torek, ob pol 9. uri zj. iz Šolske ulice št. 21. (slov. gimnazija) na okoliško pokopališče. Pokojnik je bil med ustanovitelji celjske Čitalnice in je bil ves čas svojega delovanja na gimnaziji dober prijatelj mladine. Osebito se je zanimal za slov. stenografijo ter je isto tudi dolgo vrsto let podučeval.

a Pevska vaja za žalostinke na pogrebu g. Iv. Krušiča se vrši danes zvečer ob 8. uri v mali dvorani „Narodnega doma“ — Pevci, pridite vsi k vaji!

v Iz Celja. Na mesto venca na grob umrlega g. šolskega svetnika Ivana Krušiča je daroval g. dr. Janko Serbec, zdravnik v Celju, za Dijaško kuhinjo v Celju 15 K. Bilo bi gotovo v smislu pokojnikovem, ako bi se tudi drugi celjski Slovenci oglasili z enakimi darovi mesto vencev na krsto.

v Še volitve v okoliški občini pred sodnijo. Cinkarniški uslužbenec Hölzl, znani prijatelj „restauraterke“ Lassmann v Gaberju, je obdolžil g. Vikt. Konečnika, da je rabil besede: „Če bodo v okol. občini Nemci zmagali, potem se bomo obožili in vse nemčurje postreljali“. Okrajno sodišče je g. Konečnika obsodilo, okrožno pa se je prepričalo, da je g. Konečnik po krivem obdolžen in ga je oprostilo.

a Savinja in njeni pritoki so vsled deževja včeraj zelo narasli. Bilo se je bati za nižje ležeče kraje v mestu in okolici povodnji. Vsled vremenskega obrata pa je nevarnost zginila.

v Pogreb rajhenburškega opata. V petek je dospelo iz Francoskega v Rajhenburg truplo rajnega opata. Po blagoslovljenju na kolodvoru je vodil spreved proti samostanu dekan z dekanijsko duhovščino. Prijor z menihi je prišel nasproti do meje samostanskega posestva, nakar se je truplo drugič blagoslovilo. Pogreb opata se vrši danes ob pol 10. uri dop.

Kolera je postrašila slednjič večdar tudi naše politične oblasti. Izdale so za županstva obširne instrukcije za slučaj, da bi se v njihovih občinah pojavila kolera, in splošna navodila za povzdigo higijene na deželi.

v Občinske dopolnilne volitve v Slovenski Bistrici se vrše v četrtek 17. nov. od 8—12 ure dopoldan v občinski pisarni. Pravomočno določen imenik volilcev leži v pogled v uradnih prostorih rotovža do dneva volitev. Slovenci! Vdeležite se volitev polnoštevilno brez razločka stanu!

v Čudna nevihta je razsajala v sredo 2. novembra v Slovenski Bistrici. Med 3. in 4. uro zjutraj je nastal strašanski vihar. V grajskem vrtu je bil izruvan 100letni topol ter je padel na mlin I. Vidmarja, razdejal večji del strehe in povzročil veliko škodo. Ob 7. uri zjutraj je bilo najlepše vreme, solnce je sijalo, ob 10. uri je začelo deževati, ob 12. je razsajal spet vihar, ob 1. uri je bliskalo in grmelo, ob dveh je klestila toča dalje časa, potem je začelo deževati in ob šestih zvečer je spet bliskalo in grmelo, nakar je nastal mraz kakor ob Božiču.

Velik požar je divjal včeraj v Loipersdorfu poleg Fürstenfelda na Srednjem Štajerskem. — Podrobnosti še niso znane.

v Iz Sevnice. 3. nov. zvečer so videli Sevnčani proti severozapadu na nebu lep meteor. Priказen je trajala približno 3 sekunde.

v Napad na lovca. Ko se je pred kratkim vračal lovec barona Cnoblocha Marko Kotnik v Podgorju z lova domu, ga je napadel kočarski sin I. Dobrišek, mu vzel puško in je tako udaril z njo lovca, da se je kopito odtrlo. Dobriška so naznanili sodniji.

v Vesela gostija. 30. okt. se je vršila pri posestnici Franciški Čater v Trnovljah pri Celju gostija. Okrog polnoči je pa začel kmečki fant Štefan Šolinc brez pravega vzroka razgrajati in pobijati čaše in krožnike. Na to je šel z nekim prijateljem v gostilno, od koder se je vrnil ob 3. k Čatrovim. Ker pa ju tu niso več pustili v hišo, je Šolinc razbil okna tako, da so kosci šip kar leteli po sobi. Šolinca so naznanili orožništvu.

Samomor iz žalosti radi materinega obnašanja. Iz Ptuja se poroča: Vdova in mati 8 otrok Marija Janžekovič v Slomih na Ptujskem polju je imela že dalj časa intimno razmerje z nekim mladim fantom iz dotične občine. Njen najstarejši sin, 20 letni Franc Janžekovič se je trudil mater, ki je strogo klerikalna, spraviti spet na pravo pot in je žugal ustreliti njenega ljubimca, vse zaman. Franc Janžekovič si je vzel stvar tako k srcu, da ni ustrelil ljubimca matere, ampak samega sebe. Bil je takoj mrtev.

Nepoboljšljiv pretepač je Jakob Verčič iz Spuhlja pri Ptuj. Pred par dnevi je ta znani pretepač brez vsakega povoda oklofotal svojega brata na okrajni cesti ter ga vrgel na tla, ker se je branil. Za svojo surovost se bo pokoril 24 ur v zaporu.

v Iz Planine. Dne 3. tm. smo imeli tukaj občinske volitve. Volilni boj je bil precej vroč, ker so si stale nasproti 3 stranke. Nemškutarj, klerikalci in naprednjaki. Izpadla je volitev tako, da imamo v občinskem odboru pravo mešanico. Izvoljeni so v občinski odbor 4 nemčurji, 3 naprednjaki in 2 klerikalca. Ko bi se zadnji dve stranke pri volitvi sporazumeli, bi bil gotovo lahko izvoljen slovenski župan, če se isto ne boče zgodelo, bomo o tej stvari še dalje govorili.

v Akademsko fer. društvo „Bodočnost“ v Ptuj je na svojem letošnjem obnem zboru sklenilo postaviti skromen nagrobni spomenik bivšemu svojemu predsedniku tovarišu Petru Plohl, stud. phil., ki je umrl pred pol letom tragične smrti in počiva na pokopališču v Pragi. Stroški naj bi se pokrili s prostovoljnimi prispevki prijateljev in znancev rajnega tovariša. Do sedaj so v ta namen darovali sledeči gg.: Šmid Konrad, koncept. urad. v Ptuj 1 K, I. Sagadin, solicator v Ptuj 1 K, Brenčič Radovan, jur. v Celju 1 K, M. V. Brezovnik, cand. med. v Vojniku 1 K, I. Prekoršek, pot. učitelj Ciril-Met. družbe, Celje 1 K, Josip Gorup, učitelj na Polensaku 1 K, na obnem zboru „Bodočnosti“, nabrani K 234, gđc. Olga Cvahtjeva, učit. Maša Nedelja 2 K, dr. Ferd. Lašič, koncip. v Ptuj 3 K, Vane Radej, visokošolec, Celje 1 K, Fortunat Kink, žel. urad. Račje 1 K, dr. A. Kraigher, zdravnik, Sv. Trojica v Slov. gor. Jos. Klemenčič, učitelj, Sv. Trojica v Slov. gor.

Institutka.

41

Roman.

Spisal Fedor Gradišnik.

Tiho, šepetaje so bile izgovorjene te besede, a ležalo je v njih nekaj tako bolestnega, tako globoko otožnega, a obenem srečnega in vselega.

Dana je molče poslušala svojo prijateljico... čutila je lahno trepet njenega telesa... slišala utripanje njenega srca... Sklonila se je popolnoma nizko k nji, tako, da jo je božala njena gorla sapa — in še vedno je molčala... Slednjič se ni mogla več premagovati — poljubila je svojo prijateljico vroče in strastno na njene mladoštne uste in poljubljala jo je na čelo, na lica, na vrat, poljubljala vedno burneje, vedno žarnejše...

»Saj tudi jaz nisem mogla več zdržati...« so šepetale njene ustne... »Skušala sem zadremati, siloma sem zaprla oči... a zaspati nisem mogla. Vedno in vedno me je težilo nekaj težkega in grenkega... leglo mi je na srce tako bolešno in zakričati bi mogla od neznane groze... In tebe sem zrla v teh temnih urah, tebe, svojo najdražjo in edino prijateljico... v grozni negotovosti in strašnem nepokoju sem videla tvojo dušo... in vedno bolj in vedno bolj me je šilila neka tajna moč, naj se dvignem, mi je velevala, in prihitim k tebi, da ti vse povem, vse pojasnim...«

Osem dni po svatbi.

Bilo je ravno osmi dan po svatbi, osmi dan po svatbi, ko je gospa Kondelikova takoj po kosilu hitro pospravila z mize in postavila pred mojstra skodelico kave; pripravljala se je, da odide ven.

Mojster Kondelik je razdrobil v kavi z žlico sladkor in je nekolikokrat skrivaj pogledal gospo. Slednjič je spregovoril:

»Kam pa boš zopet letela, Beti?«

Gospa Kondelikova je zapenjala ozko suknjico, ki je zelo ugodno prilegala o njeni sicer polni, toda vedno še umerjeni postavi, in ni takoj odgovorila. Samo ustnice njene so se premaknile in stisnile, kakor da bi hotele siloma zadržati beede, ki so hotele na vsak način čez nje. Toda ni se ji to posrečilo, kakor se ne posreči marsikateri gospe.

»Predvsem ne bom letela, stari, zato ker sploh ne letam! Imaš tak čuden način govorjenja, kakor da bi cele dni sedel pri kočijažih tam kje pri Poduških. Kam boš spet letela! Drugič si se najedel, imaš pred seboj kavo, in tu je Katinka, ako bi kaj potreboval. In tretjič grem v mesto zaradi Pepice. Saj vendar veš, da ji iščem deklo. To je najmanjša stvar, ki jo morem napraviti hčeri!«

»Ampak ti daš besedij za eno, Beti«, je odgovoril mojster. »Ne smeš to vzeti tako tragično! Ako rečem, kam boš letela, torej menim, da se ne bi trudila. Sicer sem pa mislil da imaš deklo. Saj sem tu nekje videl knjižico.« (Dalje prih.)

Šele danes je korakal Vejvara s Pepico sam. Mati Kondelikova ga sicer ni nikdar ovirala, toda vendar mu je prišla v glavo šaljiva miel, kako je to lepo, da sme od danes naprej hoditi s Pepico že »brez patrolje«. —

»Danes je pravzaprav najin prvi dan«, je rekel Vejvara, ko sta se vrnila zvečer domov in sedla v gorki obednici k skromni večerji. »Kaj ne? Danes sva bila res doma?«

»Mamica pa bo jezna, ker se nisva tam niti vstavila«, je odvrnila Pepica zamišljeno.

»Saj pojdeva še tja, saj pojdeva«, je obljubljaj Vejvara, »toda oni morajo včasih tudi priti k nam, veš? Rad bi bil tudi jaz tako malo gospodarja.«

»Toda prej ne bova povabila očeta in mamico, predno ne bodeva imela dekla«, je odločila Pepica. »In še celih devet dni bom brez nje.«

»To kmalu preteče, Pepica, saj hodi sem Katinka. Veruj mi, ko bi ne bilo tega treba — takole bi bilo nama najbolje. Skoro bojim se, ko pade med naju tuja oseba; vedno bova kakor pod nadzorstvom. Da, ko bi bila to Katinka, te sem se že privadil.«

»Tudi jaz bi jo imela najraje«, je odgovorila Pepica, »toda mamica pravi, da to ni dobro, če služi gospej dekla, ki ji je že prej služila kot nemoženi. Vedno hoče vse bolje razumeti. In to bi me seveda tudi ne veselilo...«

»Res je, Pepica«, je pritrdil Vejvara. »Ti si sedaj moja draga gospa in razumeš vse najbolje.« In Vejvara je zapečatil svoje besede z odkritosrčnim poljubom.

Dr. Viktor Turnšek, inženir v Mariboru 1 K. Skupaj 20 K 34 v. Vsem omenjenim darovalcem izreka odbor „Bodočnosti“ kar najsrčnejšo zahvalo in prosi še nadaljnjih prispevkov, kateri se naj blagovolijo pošiljati na naslov: cand. inr. Vek. Šumenjak, Praga, češka univerza. Vsi prispevki se objavijo v listih.

v Zahvala. Slavna družba sv. Mohorja v Celovcu je podarila akad. fer. društvu „Bodočnost“ v Ptuj 31 za ljudske knjižnice zelo porabnih knjig. Za ta velikodušen dar ji izreka kar najsrčnejšo zahvalo Odbor akad. fer. društva „Bodočnost“.

a Iz Gradca poroča „Gr. M. Zeit.“, da je odvetnik dr. Karl Lewohl suspendiran, ker se ga je ovadilo zaradi zakrivljene krive.

Človeške zverine. Poroča se nam iz Rajhenburga: 29. m. m. so posestniški sinovje Karl Stergar, Janez Stergar, Jožef Habim in Rudolf Strassner, vsi iz Stare vasi pri Rajhenburgu, luščili koruzo pri posestniku Fridrichu Kumerju. O polnoči so se podali domov. Luščila pa je koruzo tudi neka posestniška hči iz Stare vasi, ki je hotela ob istem času domov. Ko pa je vidla, da so fantje na prostem čakali na njo, se je podala nazaj v hišo Kumerja; po njegovem nasvetu si je izbrala drugo pot domov. Vendar so jo fantje zapazili, šli za njo, vrgli na tla ter jo vsi štirje po vrsti posilili. Razven tega je dobilo dekle vsled padca težke telesne poškodbe. Vsi štirje nečloveški suroveži so že pod ključem.

K ljubezenski drami v Brucku se poroča: Kakor je pokazala obdukcija, se nadporočnik ni sam ustrelil, ampak je dobil tri strele v glavo, katerih vsak je bil smrten. Častnik torej ni ustrelil Hedvike Müller in potem samega sebe, ampak dekle je oddalo tri strele na častnika med tem ko je spal in potem še dva strela proti sebi. Častnik je bil dan poprej v Ljubnu pri najboljši volji, ko dobi brzojav od Hedvike Müller, da naj pride v Bruck. Nadporočnik se je mislil vrniti drugo jutro v Ljubno in je naročil hotelski sobarici, da ga ob 6. uri zjutraj zbudi. Ustreljenega nadporočnika so po slovesnem konduktu do kolodvora prepeljali v domovino na Češko; truplo Hedvike Müller pa v Kapfenberg.

Iz statističnega dežel. štajerskega urada. Iz ravnokar izišlega 23. zvezka dež. statističnega urada („Doneski k zgodovini obč. gospodarstva“) posnemamo sledeče številke: Leta 1907 je imel Gradec 138.030 prebivalcev; prejemkov 10.975.355 kron, izdatkov 9.511.190 kron. Maribor 24.601 prebivalca, prejemkov 1.605.497 kron, izdatkov 1.559.545 K. Ptuj 4223 prebivalcev, prejemkov 830.205 K, izdatkov 823.786 K. Celje 6713 prebivalcev, prejemkov 353.557 K, izdatkov 336.144 K. Razven tega še omenimo 3 občine z več kot 10.000 prebivalci: Ljubno 10.200 prebivalcev, prejemkov 516.719 K, izdatkov 464.143 K. Donatovice (največje industrijsko podjetje) 13.137 prebivalcev, prejemkov 320.312 K, izdatkov 165.480 K. Trbovlje 10.843 prebivalcev, prejemkov 92.444 K, izdatkov 83.514 K.

Hmeljski trg v Žatcu. V soboto je bil na tukajšnjem hmeljskem trgu le mali promet. Cene so se držale.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

[Sporazumne konference na Čeckem.

Praga, 6. nov. Tekom današnjega dneva so pogajanja mirovala. V nemških krogih sodijo, da se bodo češki radikalci udali in se bodo dali Čehi jutri glede spornih točk preglasovati ne da bi izvajali posledice.]

Zdravniki in zobotehniki.

Dunaj, 6. nov. V koloseju se je vršilo danes protestno zborovanje zdravnikov proti zakonskemu načrtu glede zobotehniške obrti in zobotehniških šol. Sklenila se je med drugim rezolucija, v kateri se protestira proti tozadevnemu vladnemu načrtu in zahteva, da se zobotehnikom ne smeje dovoliti nobene ugodnosti na račun zdravnikov. — Obisti uri so imeli tudi zobotehniki shod, na kateremu so sklenili, da bodo začeli stavkati, ako se njihovih zahtev ne bode uvaževalo. Po shodu je šel del zborovalcev pred kolosej in demonstriral tam proti zdravnikom.

Shod nemških poštних uradnikov.

Dunaj, 6. nov. Nemška zveza poštних uradnikov in uslužbencev je imela danes tu svoje zborovanje, na kateremu se je zahtevalo 35letno službeno dobo, za nemške kraje nemške poštne uradnike, za narodno mešane kraje pa bi se naj rabil za nastavljanje ključ po razmerju prebivalstva.

Otvoritev poslopja trgovsko-obrtne zbornice v Celovcu.

Celovec, 6. nov. Danes se je vršila otvoritev poslopja trgovsko-obrtne zbornice v Celovcu, katere se je udeležil tudi trgovinski minister Weisskirchner.

Afera na bosansko-turški meji.

Sarajevo, 6. nov. Na bosansko-turški meji je došlo včeraj zjutraj blizu Uvaca do spopada med bosanskimi orožniki in turškimi obmejnimi stražniki. Jedni so streljali na druge; od orožnikov ni nikdo ranjen. Vzrok je bil prekoračenje meje. — Uvedla se je preiskava.

Ruski car v Berlinu.

Berolin, 6. nov. Ruski car Nikolaj je sinoči ob 9. uri odpotoval s postaje Wildpark pri Potsdamu v Darmstadt.

Usmrčenje morilca Crippena.

London, 6. nov. Usoda Crippenova je že zapечатena, ker ni nobenega upa da bi bil pomiloščen. Najbrže bo že prihodnji teden usmrčen.

Velik vihar na Portugalskem.

Lisabon, 6. nov. Silen vrtnec je uničil kraje okrog Villareala in Algarva. Število žrtev je neznano. Več ribiških čolnov z moštvom se je potopilo.

Nesreča na morju.

London, 7. nov. Po nekem poročilu, ki ga je dobil severonemški Lloyd, je trčil parnik »Preußen«, kateri je bil na potu iz Hamburga v Valparaiso v neki poštni parnik, kateri je vozil iz Južnega Walesa v Dieppe. Poštni parnik se je vrnil v Newhaven, »Preußen« pa je na potu v Dover, a je v zelo nevarnem položaju. Pomožni parniki ne morejo zaradi viharja blizu.

Kolera v turški armadi.

Carigrad, 7. nov. Med vojaki, zbranimi zaradi vojaških vaj v Tučki, je zbolelo na novo 23 mož na kolero, 29 bolnikov je pa umrlo.

Posledice nemškonacij. pretepev na živinozdrav. visoki šoli.

Dunaj, 7. nov. Minister za uk in bogočastje je odredil, da mora rektorat živinozdravn. visoke šole takoj upeljati najstrožjo disciplinarno preiskavo proti nemškonacij. pretepačem, ki so priredili sobotno demonstracijo. Ker se je pretepev udeležilo tudi več slušateljev drugih visokih šol, se je odposlala enaka odredba tudi rektoratom istih.

Delegacijski dine.

Dunaj, 7. nov. Včeraj je priredil minister grof Aehrenthal prvi delegacijski dine, katerega sta se udeležila predsednika obeh delegacij, Glombinjski in grof Zichy, oba ministerska predsednika in mnogo avstrijskih ter ogrskih delegatov.

Hofrichterjeva afeta.

Dunaj, 7. nov. Vojaške oblasti se znova ukvarjajo z Hofrichterjevo afero. Hofrichter je namreč sestavljal v kaznilnici 50 strani obsegajočo prošnjo za revizijo svojega procesa. Akt se je oddal majorju anditorju Kunca v pregled. V vojaških krogih so mnenja, da se prošnji ne bode ustreglo, ker ni Hofrichter navedel nobenega novega momenta, ki bi bil važen za tek procesa.

Novi belgrajski župan.

Belgrad, 7. nov. Pri nadomestnih volitvah je bil za župana izvoljen kandidat združenih radikalcev, bivši minister Ljuba Davidović.

Po svetu.

v Umor v pljanosti. Brambovski nadporočnik Morsen v Beeskereku vstrelil je 3. tm. v pijanosti 23letno ljubico svojega brata; nato je zbežal, a bil je tako pijan, da se je zgrudil na ulici. Policija ga je že zaprla.

v Zblaznela kuharica. Iz Dunaja se poroča 3. nov. Včeraj večer je kuharica Alojzija Stanek v Reinprechtsdorferski ulici vrgla drobiža 50 kron med igrajoče se otroke, ki so takoj planili na denar. Ko se je približal voz električne železnice, se je hotela vreči na tračnice, da bi bila povožena.

En milijon kron češki akademiji znanosti v Pragi. Arhitekt Wihl, ki je umrl 4. tm. v Pragi, je zapustil vse svoje velikansko premoženje v znesku nad en milijon kron češki akademiji znanosti in umetnosti, da je porabi v kulturne namene.

Iz sodne dvorane.

V Mariboru, 4. nov. Scena pred okraj. sodiščem v Ptuj. 36 letni Ivan Cartl, gostilničar v Hajdini, se je imel 4. novembra zagovarjati pred okrajno sodnijo v Mariboru radi zločina zoper javno nasilstvo. 1. t. m. je privedel žandarski nadstražnik Jakob Leskoscheg precej vinjenega, a ne pijanega Cartla pred sodnijo v Ptuj, da nastopi kazen. Cartl je začel pri tem ekscedirati in razbijati, da je moral sodnik dr. Petrowitsch poklicati policista Martina Arnuša. Cartl se je obotavljati iti v zapor, tako da ga je slednjič Arnuš hotel vklemiti. Cartl se je branil tako, da je stražnika ranil na levem prsancu in mu odtrgal gumbe na bluzi. Še le s pomočjo nadstražnika in sodnijskega sluga so mogli vklemiti razbijatnega Cartla. Okrajna sodnija je prisodila Cartlu 3 mesečni ostri zapor.

Tesneje se je privila s svojim bujno razvitim, mladostnim telesom k svoji mladi prijateljici, ki je s široko odprtimi očmi zrla v rajskelepi obraz Danice. . . . Gledali sta se nekaj časa . . . nato pa je Dana privzdignila odevjo ter oprezno in kolikor mogoče tiho in mirno legla k svoji prijateljici. . . . Ta se je pomaknila nekoliko dalje, obrnila se je s sprednjim delom svojega telesa k Dani ter jo burno privila k sebi. . . .

»In sedaj si pri meni, Danica. . . .«, je dejala tiho, »ognjeno,« pri meni si in vse je zopet dobro, vse je zopet dobro. . . .«

Nekaj trenutkov je bilo vse tiho in mirno. . . . nobena si ni upala glasno dihati, ker se je vsaka bala, da ne bi ju kedo slišal. . . .

Tako sta ležali, tesno objeti, stiskajoč se s svojimi mladimi telesi druga k drugi. . . .

Slednjič je izpregovorila zopet Dana, tiho, komaj slišno. . . .

»Moral sem k tebi, da ti vse povem, dragica moja. . . . Kakor sem ti že popoldan povedala, se je zgodila v mojem srcu velika izprememba, niti sama ne vem, kako je to prišlo. . . . Kar ne nadomna, čez noč takorekoč. . . .«

»Si postala nezvesta svojim obljubam, nezvesta svojim prisegam. . . .« ji je segla v besedo mala

brunetka z užaljenim, jokajočim glasom ter se odmaknila od nje. . . .

Dana je molčala. . . .

Spomnila se je zopet današnjega popoldneva, spomnila se prijateljinih besed, njenega užaljenega, nesrečnega obraza, tistih velikih, vprašujočih črnih oči se je spomnila in onih dveh svetlih, lesketajočih se solz — in zopet ji je bilo tako neizrečeno hudo in bolešno pri srcu. . . .

»Kakor sem ti dejala že popoldne«, je pričela, »se nisem izneverila niti svojim obljubam, niti tebi, ki te še vedno ljubim tako, kot sem te ljubila prvi dan. . . . Saj to je ravno, česar niti sama ne pojnim. . . . Tebe ljubim in njega: žensko in moškega — in težko, da, nemogoče mi je reči, koga ljubim bolj, tebe ali njega. . . . In to je nesreča v moji ljubezni, to je grenka kaplja v sladki čaši naslade in sreče. . . .«

Dvoje vročih solz je kanilo iz njenih oči in mala brunetka se je zdrznila. . . . Mnogo je že premišljevala o koraku svoje prijateljice in vedno se ji je zdelo, da so njene besede od današnjega popoldneva morda samo besede — v srcu pa je bila že skoraj prepričana, da je Dana popolnoma pozabila na njo in da ljubi sedaj samo njega, neznanca. . . . Toda, ko je začutila pekočo solzo,

ki je kanila iz Daninih oči, na svojih prsih, tedaj ji je verjela, ah, popolnoma vse ji je verjela. . . .

»Ne jokaj Dana«, je rekla mehko in nežno — »saj je že itak dovolj boleti in nesreče. . . .«

Dana je zatrepetala pri poslednjih besedah svoje prijateljice. . . . hotela je izpregovoriti, a beseda ji je zastala v grlu. . . . Nato pa se je burno in strastno oklenila svoje prijateljice in sunkoma je pričela govoriti:

»Toraj me razumeš. . . . toraj ti je jasen moj položaj? . . . ah, kako sem srečna, draga moja, kako neizmerno sem srečna. . . . Sedaj šele ti vse povem, sedaj ko je vse dobro in jasno in čisto v moji duši. . . . Upam, da me ne boš zavrgla, da me ne boš obsojala, ko boš slišala povest iz za zadnjih dni. . . .«

»Govori, Dana«, je prosila njena prijateljica, »govori, da bom vedela vse. . . .«

Nekaj se je zganilo tam v bližini in naši znanki sta za hip utihnili. . . . Toda bilo ni nič nevarnega: v trdnem spanju si je popravila ena izmed institutk svoje ležišče, globoko je vzdihnila in zopet je bilo vse tiho in mirno. . . .

Jednakomerno je tiktakala velika stenska ura, ki je bila ravnokar polnoči. . . . (Dalje sledi.)

Pretep. Maribor, 4. nov. Pred okrožno sodnijo je stal 23 krat predkaznovani, enkrat celo s 15 mesečnim strogim zaporom, 29 letni v Teznu stanujoči delavec Ferdinand Pisk. Pisk, ki ne zna ne čitati ne pisati, je prišel 22. t. m. v gostilno „Königstiger“, čeravno je bil iz Maribora za vedno iztiran, ter tamkaj pričel prepir z Kajetanom Pöhlom, vsled kojega je ranil Pöhlta s nožem v ramo. Stražnikoma, ki sta ga hotela aretirati, se je silovito zoperstavljaj. Sodnija ga je obsodila v 8 mesečni ostri zapor.

Dečka — vlomilca. Celje 4. nov. 14 letni Ivan Hrup iz Hrastnika in 11 letni učenec Franc Razberger iz Trbovlja sta pokradla od julija do srede septembra iz zaprte shrambe de.avskega konzumnega društva v Hrastniku blaga in denarja v vrednosti 116 kron. Ivan Hrup je bil obsojen v 3 mesečni zapor, Franc Razberger pa v 14 dnevno zatvoritev.

Otrok zgorel. Celje 4. nov. Kakor se je svoj čas poročalo, je umrl 6 mesev stari otrok posestnice Rozalije Posedenšek v Dramljah na opeklinah pridobljenih vsled prevrnitve petrolejske svetilke. Podsedenšek je djala 6 mesev stare dvojčke povite na peč, kjer je stala tudi goreča petrolejska svetilka. Nato se je podala v kuhinjo ter „ustila“ otroke brez nadzorstva. Ko je zaslišala kričanje, je bežala v sobo ter v svoj strah zapazila, da se je svetilka prevrnila in da so plence v ognju. En otrok je dobil take cpekline, da je drugi dan umrl. Rozalija Podsedenšek je bila od okrožne sodnije v Celju obsojena na 10 dnevni strogi zapor poostren s trdim ležiščem.

Neprevидnost. Celje, 4. nov. 10. septembra je nesla Franciška Povodnik zrnje v mlin Franceta Vodičarja v Zabukovju pri Sevnici. Morala je prekoračiti 14 metrov dolgo in komaj 60 cm široko brv čez sevnški potok. Tukaj ji je izpodletelo in ker ni bilo ograje, je padla v potok in utonila. Zato se je moral zagovarjati pred sodnijo mlinar Vodičar, ki je opustil napraviti ograjo ob brvi. Obsojen je bil na en teden strogega zavora, poostrenega z dvema postoma.

Neprevидna mati. V Celju, 4. nov. 19. avg. je poslala posestnica Helena Hostnik svojo 13 letno hčerko v trgovino Jožefa Plevnika po octovo kislino (esenc) in ji dala zato stekleničico seboj. Trgovec je napolnil stekleničico proti ministerski določbi, vsled katere se octova kislina v malih množinah sme prodajati samo v zaprtih posodah. Deklica je postavila doma octovo kislino na mizo. Tukaj jo je dosegel dveletni Franc Hostnik, jo izpil in nato drugi dan umrl. Helena Hostnik je bila obsojena na en teden, Jožef Plevnik na 10 dni strogega zavora, poostrenega z dvema postoma.

Loterijske številke.

Trst, 5. novembra 1910:	57, 35, 37, 20, 41.
Linc, „ „ „	42, 61, 45, 90, 40.

Potrjim srcem naznanjava vsem sorodnikom, častitim duhovnikom in znancem, da je najin dragi brat, prečastiti gospod

Ivan Krušić

kn.-šk. konzistorijalni svetovalec in zlatomašnik, c. kr. šolski svetnik in vpokojen profesor veronauka na c. kr. drž. gimnaziji v Celju

danes, dne 5. novembra 1910, ob 8. uri zvečer, po dolgi bolezni večkrat previden s sv. zakramenti v 78. letu mirno v Gospodu zaspal. Truplo predraga rajnega se v torek ob 9. uri dopoldne prenese iz hiše žalosti v Šolski ulici šte. 21 v mestno župnijsko cerkev sv. Danijela ter po opravljenem mrtvaškem opraviu na okoliško pokopališče.

CELJE, dne 5. novembra 1910.

Vinko Krušić,
glavnega knjigovodje namestnik pri
mestnem uradu na Dunaju, brat.

Terezija Krušić omožena Jezernik,
na Polulah pri Celju, sestra.

297 — 33

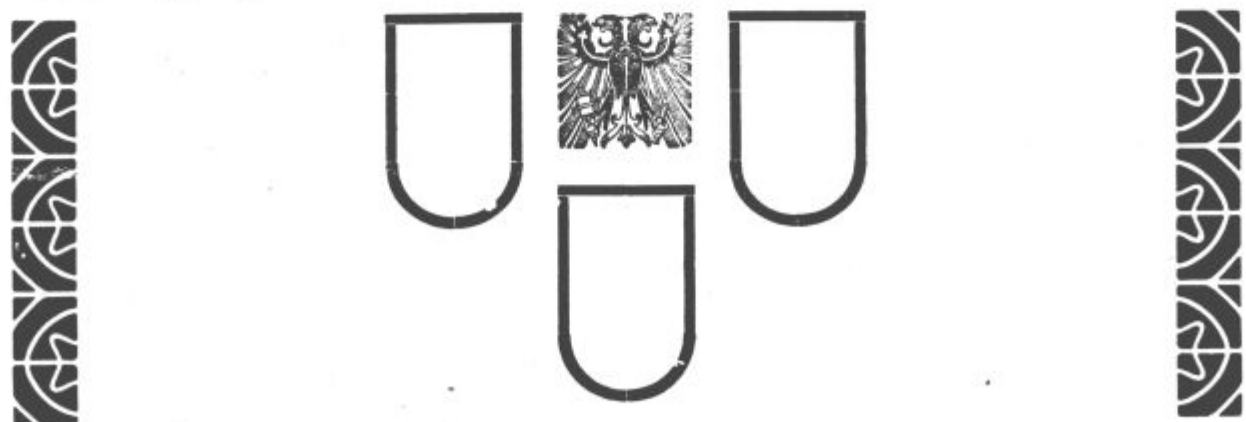
Šubičeva slika

Franceta Prešerna
ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobijo v Zvezni trgovini
v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetih in moder-
nih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki
na zahtevo franko.

ZVEZNA TISKARNA CELJE, SCHILLER-JEVA CESTA

Izvršuje okusno, hitro in po zmernih cenah vsa v tiskarsko stroko spada-
joča dela v priprosti kakor tudi v najmodernejši izpeljavi. Najrazličnejše
tiskovine za šole, za občinske in župnijske urade, za razna društva in
korporacije, trgovce in obrtnike, gostilničarje in privatnike. Za denarne
zavode računske zaključke. Barvotiski se izvršujejo hitro in v moderni
izpeljavi. Tiskarna je opremljena z najnovejšimi črkami, okraski in stroji.